

Forfatter: Gyllembourg-Ehrensward, T. C.

Titel: Udrag fra Drøm og Virkelighed

Citation: Gyllembourg-Ehrensward, T. C.: "Drøm og Virkelighed", i Gyllembourg-Ehrensward, T. C.: *Drøm og Virkelighed*, udg. af Anni Broue ; Anne-Marie Mai , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, i samarbejde med Nyt Dansk Litteraturselskab, cop. 1986, s. 10. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-gyllem14val-shoot-idm139726069717808.pdf> (tilgået 19. april 2024)

Anvendt udgave: Drøm og Virkelighed

Under denne og lignende Monologer kæmpede jeg mig igjennem Stormen over Kongens Nytorv, og naaede endelig min Onkels Port. Sagte, som Den der har en ond Samvittighed, ringede jeg paa. Den gamle Portner kom ud med Nathue paa, med et Lys i Haanden og med sin sure Mine. - »Herren er gaaet tilsengs,« sagde han: »jeg skulde bede Dem gaae et Øieblik op til Fuldmægtig G. Han venter paa Dem.« - I eet Spring var jeg ved den gamle G's Dør, der i det samme blev aabnet, da G. fulgte en Herre ud, i hvem jeg strax gjenkjendte min Ungdomsven og fordums Skolekammerat, Lieutenant Vilhelm S., der med høi Latter modtog mig. »Naa er Du der? Jeg vilde væddet paa, at Du ikke var kommen hjem inat.« - Jeg afbrød ham, idet jeg vendte mig til G., og spurgte: »Har min Onkel ventet paa mig?« - »Nei,« svarede han: »Herren har den hele Aften lukket sig inde i sit Cabinet.« - »Hvorledes!« raabte jeg ængstelig: »er han syg?« Den gamle G. blinkede ad mig med en Mine, der bød mig tie, og sagde i en langtrukken Tone: »Nei, han fik nogle uventede Forretninger.« - Vilhelm begyndte nu: »Naa det var en lang Comedie, Du var paa i Aften. Det var nok en Tragedie, for det er gjerne de længste. - Jeg vilde havt den Ære at besøge Dig. Jeg huskede ikke paa, at Du maaskee var i et Ærinde i en af Byens Udkanter. Ja« - vedblev han, idet han vendte sig til G., »De skulde bare vide hvad De har for en Lovelace i denne unge Herre. Har De nogensinde hørt tale om den smukke *Lise*, der tjener hos Justitsraad M's i Nyhavn? Jeg har været dødelig forlibt i hende, og behandlet hende med al den Courtoisie, som nogen Stuepige kan forlange. Jeg kommer af og til i M's Huus, men uagtet jeg veed, at hun ikke har gaaet ti Skridt for min Skyld, saa gav jeg hende dog fem Rigsdaler forige Nytaar. Det var saagu nok for en stakkels Lieutenant. Men tiltrods for dette og flere deslige Offere paa hendes Alter, har dog min gode Ven Hr. Julius B., som der staaer, aldeles stukket mig ud, og erobret hendes Hjerte, og hvad endnu bedre er, hendes hele nydelige Person.« - Det var mig umuligt at standse hans Talestrøm, ihvor ubehagelig den end var mig. Men den gamle G. udbrød endelig med Forfærdelse: »Gud see i Naade til os! Mine unge Herrer! hvad er dette for Historier? Gud bevare Dem Begge for de onde Veie!« - »De *onde* Veie?« afbrød Vilhelm leende: »Nei, paa *gode* Veie; det er paa min Sjæl det Værste ved Historien.« - »Vilhelm!« raabte jeg hæftigt: »jeg beder Dig« ... »Naa naa!« sagde han: »bliv ikke vred! God Nat! imorgen kommer jeg til Dig.«